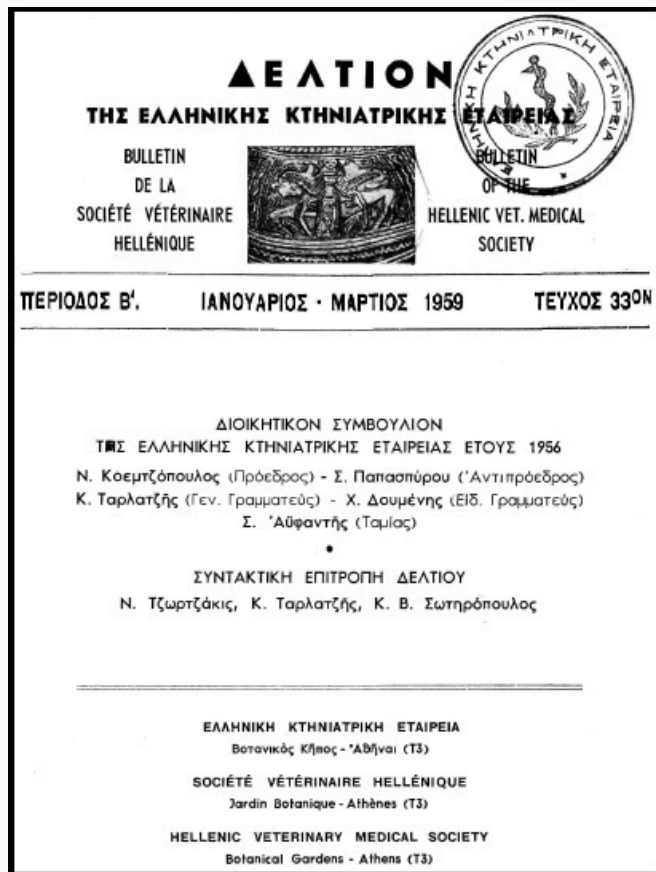

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 10, No 1 (1959)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17760](https://doi.org/10.12681/jhvms.17760)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1959). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 10(1), 27–34.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17760>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

RENOUX G. : **Μετάδοσις τῆς βρουκελλώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον.**
(Transmission de la brucellose à l'homme). Archives de l'Institut Pasteur de Tunis, 1959, Vol. XXXVI, 77-121.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Renoux, Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ τῆς Τύνιδος, ἐξαντλεῖ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τὸ θέμα τῆς μεταδόσεως τῆς βρουκελλώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ προσβολῆς ἐκ βρουκελλώσεως ζῶα δύνανται νὰ νοσήσουν ἐξ ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς βρουκέλλας. Πλὴν τῶν, συνηθέστερον προσβαλλομένων βοοειδῶν, αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων, ἐκ βρουκελλώσεως προσβάλλονται καὶ ὁ ἵππος, ὁ βοῦβαλος, ἡ κάμηλος, ὁ κόνικλος, ὁ κύων καὶ ἡ γαλῆ. Ἐξ ἄλλου βρουκέλλωσις διεπιστώθη εἰς τὰ ὄρνιθοειδῆ, ἄγρια ζῶα καὶ πτηνὰ ἤτοι εἰς τὸν αἴγαγον, τὴν ἔλαφον, τὴν δορκάδα, τὴν ἀλώπεκα, τὸν λαγῶν, τὸν κόρακα, τοὺς ἀγρίους μῦς κλπ.

Ἡ βρουκέλλωσις μεταδίδεται συνηθέστερον διὰ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος διὰ τῆς βρώσεως γάλακτος, γαλακτοκομικῶν προϊόντων, κρέατος, σπλάχνων καὶ κρεατοπαρασκευασμάτων μεμολυσμένων ὑπὸ βρουκελλῶν, διὰ τῆς πόσεως ὕδατος περιέχοντος βρουκέλλας καὶ διὰ τῆς βρώσεως λαχανικῶν καὶ ὀπωρῶν διὰ τὴν πλύσιν τῶν ὁποίων ἐχρησιμοποιήθη τοιοῦτον ὕδωρ. Γάλα προερχόμενον ἐξ ἐκτροφῆς ἐξυγιανθείσης ὅσον ἀφορᾷ τὴν βρουκέλλωσιν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀκίνδυνον. Διὰ τῆς παστεριοῦσεως αἱ βρουκέλλαι τοῦ γάλακτος καταστρέφονται.

Ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ἐν περιλήψει τὰ ἀποτελέσματα τῶν κυριωτέρων ἐρευνῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀντοχὴν τῆς βρουκέλλας εἰς τὰ τρόφιμα ζωϊκῆς προελεύσεως, νωπὰ ἢ ὑποσιάντα διαφόρους ἐπεξεργασίας. Ἡ βρουκέλλα δύναται νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τινὰ εἶδη τυροῦ καὶ εἰς τὸ βούτυρον μέχρις 90 ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ κρέας ὑποστὰν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἄλατος μέχρις 200 ἡμέρας. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους ἐπὶ τῆς ζωτικότητος τῆς βρουκέλλας, ὁ συγγραφεὺς διεπίστωσεν, ὅτι ἡ βρουκέλλα ἀντέχει πλέον τῶν 14 μηνῶν εἰς σπλάχνα αἰγῶς διατηρηθέντα εἰς—25° K.

Ἡ μετάδοσις λαμβάνει χώραν ἐπίσης συνηθέστατα δι' ἐπαφῆς μετὰ ζῶων ἀσθενῶν καὶ παθολογικῶν ὕλικῶν, δι' ὃ ἡ βρουκέλλωσις ἐξακταρισθῆ ὡς κατ' ἐξοχὴν ἐπαγγελματικὴ νόσος τῶν κτηνιάτρων, κτηνοτρόφων, ποιμένων, ἐκδοροσφαγῶν κλπ. Ἡ βρουκέλλωσις μεταδίδεται καὶ διὰ τῆς

ἀναπνευστικῆς ὁδοῦ διὰ τῆς εἰσπνοῆς, ἐν μεμολυσμένῳ περιβάλλοντι, κοριοτοῦ, ἔνθα ἡ βρουκέλλα δύναται νὰ ἐπιζήσῃ μέχρις 40 ἡμερῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ἐπίσης περιστατικὰ μεταδόσεως τῆς νόσου διὰ τῆς μεταγίσεως αἵματος προερχομένου ἐξ ἀτόμων προσβεβλημένων ὑπὸ βρουκελλώσεως, καὶ ἔξετάζει τὴν δυνατότητα τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου διὰ τῶν ἐντόμων καὶ παρασίτων, ὡς διὰ τῶν κωνώπων καὶ κροτώνων, εἰς τὸν ὄργανισμὸν τῶν ὁποίων ἡ βρουκέλλα διατηρεῖται ἐπὶ μακρόν. Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι εἰς πλείστας χώρας ἐσημειώθησαν περιστατικὰ βρουκελλώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον εἴτε δι' ἐργαστηριακῆς μολύνσεως εἴτε διὰ μολύνσεως ἐκ ζώντων ἀντιβρουκελλικῶν ἐμβολίων, κατὰ τὴν παρασκευὴν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν. Ἡ βρουκέλλωσις μεταδίδεται ἀπὸ ἄνθρώπου εἰς ἄνθρωπον διὰ τοῦ θηλασμοῦ, διὰ τῶν ἐκκρίσεων (οὔρα, ἐκκρίσεις κόλπου, σπέρμα), καὶ τῶν περιττωμάτων τῶν ἀσθενῶν.

Τέλος ὁ συγγραφεὺς συμπεραίνει, ὅτι ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν αἰγοπροβάτων διὰ τοῦ ἐλαιώδους φορμολούχου ἐμβολίου Br. Melitensis 53 H. 38, θὰ συμβάλῃ τὰ μέγιστα διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς βρουκελλώσεως, διὰ τῆς ἐξαλείψεως τῶν ἐστιῶν μολύνσεως. Π.Α.Κ.

ΒΕΑΤΣΟΣ Α., ΣΑΡΑΓΙΩΤΗΣ Γ., ΡΕΚΛΕΙΤΗΣ Σ. : Αἱ λεπτοσπειρώσεις ἐν Ἑλλάδι. II. Ἡ λεπτοσπειρώσις τοῦ κυνός. (Les leptospiroses en Grèce. II. La leptospirose canine). Arch. Inst. Pasteur Hellenique, Tom. IV., No 1, 1958, pp. 31-38.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουν ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν συντομίᾳ τὴν κλινικὴν εἰκόνα τῆς λεπτοσπειρώσεως τοῦ κυνός, διαχωρίζοντες αὐτήν εἰς πέντε μορφάς : τὴν ἠπίαν, τὴν αἰμορραγικὴν, τὴν ἰκτερικὴν, τὴν οὔραιμικὴν καὶ τὴν χρονίαν. Ὁ κύων παραμένει φορεὺς, δυνάμενος οὕτω νὰ μολύνη τὸν ἄνθρωπον.

Ἐν συνεχείᾳ ἐρευνᾶται ὁρολογικῶς ἡ νόσος ἐπὶ 221 κυνῶν συλληφθέντων ὑπὸ τῆς Ἐτ. Προστασίας Ζώων περιοχῆς Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων. Οὕτω εὐρέθῃ ποσοστὸν 9,5 % μεμολυσμένων κυνῶν (θετικοὶ κύνες 1/800 καὶ ἄνω) ἐξ ὧν ἡ L. Canicola εἰς ποσοστὸν 7,67 % καὶ L. Icterohaemorrhagiae 1,83 %.

Συμπεραίνουν ἐπομένως οἱ συγγραφεῖς ὅτι ὁ ἐκ τῆς Λεπτοσπειρώσεως τῆς κυνοκτόνου πυρετὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑφίσταται παρ' ἡμῶν καίτοι μὴ διαγνωσθεὶς εἰσέτι.

Π.Ν.Δ.

ΠΑΝΕΤΣΟΣ Α., ΒΕΑΤΣΟΣ Α. : Ἡ κοκκιδίωσις τῶν σαρκοφάγων ζώων. Αἱ δύο πρῶται περιπτώσεις ἐπὶ κυνῶν ἐν Ἑλλάδι. (La coccidiose des carnivores. Les deux premiers cas sur le chien en Grèce). Arch. Inst. Pasteur Hellenique, Tom. IV, No 1, pp. 39-53.

Αἱ συναντώμεναι κοκκιδίωσεις ἐν Ἑλλάδι ἀνεφέροντο εἰς τὰ πτηνὰ

καὶ τοὺς κονίκλους μέχρι τοῦ μηνὸς Μαΐου 1958 ὅποτε οἱ ἐρευνηταὶ διεπίστωσαν δύο συγχρόνως περιπτώσεις κοκκιδιώσεως ἐπὶ κυνῶν (εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας), ὀφειλομένης εἰς *Isospora bigemina* καὶ *Rivolta*.

Ἐπετεύχθη ἐπιτυχῆς πειραματικὴ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου ἐπὶ κυνὸς 40 ἡμερῶν. Π.Ν.Δ.

GRANVILLE, FIEVEZ : Ἡ χρῆσις τῶν ἀντιβιοτικῶν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν τροφίμων. (L'utilisation des antibiotiques dans la préservation des denrées alimentaires). Ann. Méd. Vét., Nov. 1958, No 7, pp. 472-487.

Εἰς τὴν λίαν ἐμπεριστατωμένην ἐργασίαν τῶν οἱ συγγραφεῖς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν συντήρησιν τῶν τροφίμων πάσης προελεύσεως, ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν, διὰ τῶν ἀντιβιοτικῶν τῇ βοηθείᾳ τῆς ψύξεως ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς, ἀναφέρονται σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς γενομένας ἐργασίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καθὼς καὶ εἰς ἰδίαις πειραματικῆς ἐργασίας. Συμφωνοῦν ὅτι τὰ ἀντιβιοτικά μικροῦ φάσματος, ὅπως ἡ πενικιλίνη, στρεπτομυκίνη καὶ ἄλλα δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν συντήρησιν τῶν τροφίμων· ἀπ' ἐναντίας τὰ τρία ἀντιβιοτικά εὐρέως φάσματος καὶ μεγάλης καταναλώσεως, ὅπως ἡ tetracycline, chlortetracycline καὶ oxytetracycline, δίδουν ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα ἰδίως ὅταν συνδυασθοῦν μὲ τὴν ψύξιν. Οἱ συγγραφεῖς συμπεραίνουν ὅτι δὲν δύναται τις ἀκόμη νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς ὀφελιμότητος ἢ βλαβερότητος τῶν ἀντιβιοτικῶν διὰ τὸν καταναλωτὴν. Παραδέχονται ὅτι ἡ τοξικότης εἶναι μηδαμινή, ἀποτελεῖ ὅμως δίκωπον μάχαιραν ἢ ἀνάμιξις, ἰδίως ἀντιβιοτικῶν μικροῦ φάσματος, διότι εὐνοεῖ τὴν δημιουργίαν ἀνθεκτικῶν στελεχῶν, καθὼς καὶ ἡ συνεχῆς χρῆσις τροφίμων συντηρημένων δι' ἀντιβιοτικῶν πιθανὸν θὰ ἐδημιούργει ἐντερικὰς λοιμώξεις δευτερευούσης αἰτιολογίας (*Proteus*, *Colibacille*). Τέλος, συνιστοῦν τὴν συνέχισιν τῶν πειραματισμῶν, καθὼς καὶ τὴν συμπαράστασιν διὰ τὴν διαλεύκανσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου, διότι φρονοῦν ὅτι τὸ ὑψίστης σημασίας ὡς ἄνω θέμα δύναται εὐκόλως νὰ μετατραπῇ εἰς ἐπιζήμιον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Α.Α.Π.

LA PLACA M., MORA A. : Ἐπὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ Μυκοβακτηριδίου τῆς φυματιώσεως εἰς τὰ κρέατα βοοειδῶν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως. (Sulla presenza del Mycobacterium Tuberculosis nelle carni di Bovini Infetti). Zooprofilassi, XIV, No 1, pp. 31-45.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἀναφέρουν τὰ ἀποτελέσματα, ἃ ἔσχον, ἐπὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ Μυκοβακτηριδίου τῆς φυματιώσεως ἐντὸς δειγμάτων κρέατος ληφθέντων ἐκ διαφόρων ἀνατομικῶν μερῶν 48 φυματιῶντων βοοειδῶν. Τὰ 18 ἔξ

αὐτῶν παρουσίαζον τοιαύτης ἐκτάσεως ἀνατομο-παθολογικὰς ἀλλοιώσεις, ὥστε ἐκρίθησαν βρώσιμοι ὑπὸ εἰδικὰς συνθήκας, ὡς π.χ. κρέας ἐβρασμένον, ἐγκυτωμένον, precooked. Τὰ ὑπόλοιπα 30, ἐθεωρήθησαν κατάλληλα πρὸς βρῶσιν συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις.

Εἰς τὴν πρώτην μὲν ομάδα τῶν 18, εὐρέθη τὸ Μ.Φ. ἐντὸς τοῦ κρέατος ἐπὶ 15 βοοειδῶν, ἤτοι 83,33 %, εἰς τὴν δευτέραν δὲ ἐκ 30 βοοειδῶν ομάδα, εὐρέθη ἐπὶ 11 ζῶων, ἤτοι ποσοστὸν 36,66 %. Π.Ν.Α.

ΠΑΡΙΣΗΣ ΕΛΕΥΘ. : Ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἰκανότητος παραγωγῆς ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ τετάνου εἰς κύνα. (Vizgálatok a Kutyaáknak Tetanus Ellení Immunanyagtermelokepességéről), M. Allatorvosok Lapja, 1954, I.

Ἡ ἐρευνητικὴ αὐτῆ ἐργασία ἐγένετο ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τοῦ ὀροπαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Βουδαπέστης Phylaxia.

Διεπιστώθη ὅτι ἀπλῆ ἔγχυσις ἀνατοξίνης τετάνου οὐδόλως ἢ εἰς μικρὸν μόνον βαθμὸν συντελεῖ εἰς τὴν παραγωγὴν ἀντισωμάτων εἰς τὸν κύνα. Τοῦναντίον ἀκολουθεῖται ὑπὸ παραγωγῆς σημαντικῶν ποσοτήτων ἐὰν ἡ ἀνατοξίνη εἶναι προσροφημένη ἐπὶ $Al(OH_3)$ ὑδροξειδίου τοῦ ἀλουμίνου.

Εἰς κύνας, ἔχοντας ἤδη βασικὴν ἀνοσίαν, ἀπλῆ ἀνατοξίνη ἢ προσροφημένη εἰς $Al(OH_3)$ τοιαύτη, ἐνιεμένη εἰς μεγαλύτερας ποσότητας εἶναι ἰκανὴ νὰ προκαλέσῃ οὐσιώδη ὑψωσιν τοῦ τίτλου ἀντιτοξίνης κατὰ τὴν 10-17 ἡμέραν.

Εἰς κύνας, οἵτινες κέκτηνται ἤδη βασικῆς ἀνοσίας, ἀπλῆ ἔγχυσις τοξίνης συνεπάγεται τὴν αὐξήσιν τοῦ τίτλου ἀντισωμάτων κατὰ τὴν 8ην - 10ην ἡμέραν. Ὄταν ὁμως ἡ ἔγχυσις ἐπαναληφθῇ τρις ἀνὰ τετραήμερον τὸ μέγιστον τοῦ τίτλου παρατηρεῖται τὴν 12ην ἡμέραν. Κατ' αὐτὴν λαμβάνει χώραν μικρὰ πτώσις μέχρι τῆς 19ης ἡμέρας, ὁπότε πλέον ἡ πτώσις ἄρχεται μὲ γοργώτερον ρυθμὸν. Κ.Β.

FINCHER M. G. : Τὰ ἡρεμιστικὰ φάρμακα ἐν τῇ κτηνιατρικῇ πράξει. (Ἑλλην. Κτην., Α', Τεῦχος 3ον, 1958, σελ. 129-137).

Ὁ συγγραφεύς, καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Cornell N. Ὑόρκης, ἀναφέρει τὴν χρῆσιν τῶν ἡρεμιστικῶν φαρμάκων ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ πράξει καταλήγων εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα :

1. Οἰονδήποτε ἐκ τῶν ἡρεμιστικῶν φαρμάκων ἀπεδείχθη χρήσιμον ἐν τῇ κτηνιατρικῇ πράξει ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ μετὰ προσοχῆς ὑπολογισμοῦ τῆς δόσεως.

2. Ἐνια ἐξ αὐτῶν προὐκάλεσαν μὴ ἱκανοποιητικά τινα ἀποτελέσματα, ὅτε ἡ δοσολογία ἢ ἄγνωστοι τινες παράγοντες δὲν ἠλέγχοντο.

3. Συνιστᾶται ὅπως ἡ περφεναζίνη (Trilafon) μὴ χρησιμοποιηθῆ ἐπὶ ἱππων ἀξίας, μέχρις ὅτου περαιτέρω ἔρευναι λάβουν χώραν ἐπὶ ἱππων.

4. Εἶναι πιθανὸν ἀληθές ὅτι πλεῖστα ὅσα ἀτυχήματα καὶ ἀποτυχία παρατηρήθησαν μετὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἡρεμιστικῶν φαρμάκων, ἅτινα δέον ὅπως ὀδηγοῦν τὸν ἔξασκοῦντα κτηνίατρον πρὸς προστασίαν τῶν ἀσθενῶν του.

Π.Ν.Δ.

ΑΣΠΙΩΤΗΣ Ν. : **Ἡρεμιστικά φάρμακα.** (Ἑλλην. Κτην. Α', 1958, Τεύχος Βον, σελ. 138-144).

Γενικὴ ἀνασκόπησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἡρεμιστικῶν ἐν τῇ κτηνιατρικῇ πράξει.

Π.Ν.Δ.

ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΕΜΜ. : **Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς κυστικερκώσεως τῶν βοοειδῶν Β. Ἑλλάδος.** (Ἑλλην. Κτην, Α', 1958, Τεύχος Βον, σελ. 145-148).

Τὸ ποσοστὸν μολύνσεως ὑπὸ τῆς κυστικερκώσεως τῶν βοοειδῶν τῶν κρεοσκοπουμένων εἰς τὰ σφαγεῖα Θεσσαλονίκης εἶναι ἀσήμαντον, ἀνερχόμενον μέχρι σήμερον εἰς 0,3 ‰. Ὁ συγγραφεὺς ἐφαρμόζων τὴν μέθοδον Juraske, δηλαδὴ τῶν διπλῶν τομῶν ἐφ' ἑκάστου μασητήρος καὶ ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἀνεῦρεν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπὶ 1019 κρεοσκοπηθέντων βοοειδῶν ὀκτὼ περιπτώσεις κυστικερκώσεως, ἧτοι ποσοστὸν μολύνσεως 0,78 ‰. Τέλος συνιστᾶ τὴν διενέργειαν διπλῶν τομῶν εἰς ἕκαστον μασητήρα, καὶ ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς καταψύξεως τῶν σφαγίων μετὰ κυστικερκώσεως τῶν Ἐπαρχειῶν καὶ συνεργασίαν τῶν Κτηνιατρικῶν καὶ Ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν πασχόντων ἐκ ταινιασέων ἀνθρώπων.

Π.Ν.Δ.

CONSTANTINIDIS A. : **Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δείκτου Feder εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς περιεκτικότητος εἰς ὕδωρ τῶν ἐγκυτιωμένων κρεατοπαρασκευασμάτων.** (Application de l'indice de Feder à l'appréciation de la teneur en eau des pâtés en boîtes). Bul. Acad. Vét.-Tome. XXX, 1957, pp. 405-415.

Εἰς τὴν ἐν ἐπικεφαλίδι ἀναφερομένην μελέτην τοῦ ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζων τὰ ἐγκυτιωμένα κρεατοπαρασκευάσματα, ἢ ποιοτικὴ ἐκτίμησις τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατος ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ, διότι αὕτη ἀπαιτεῖ πολυπλόκουσ ἐργαστηριακὰς μεθόδους, μελετᾶ τὴν συμβολὴν τοῦ δείκτου τοῦ Feder εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς περιεκτικότητος αὐτῶν εἰς ὕδωρ.

Κατόπιν συγκρίσεως τῶν διαφόρων μεθόδων μετὰ τῆς τοιαύτης τοῦ Feder, ὡς αὕτη ἀρχικῶς καθωρίσθη καὶ μεταγενεστερῶς ἐτροποποιήθη ἐπιλέγει ὅτι ἡ μέθοδος τοῦ Feder παρουσιάζει πραγματικὸν ἐνδιαφέρον.

K.B.T.

CONSTANTINIDIS A. : Ἡ ἀναζήτησις τῆς παρουσίας τοῦ βακίλλου τοῦ Koch ἐντὸς τῶν μυῶν βοοειδῶν πασχόντων ἐκ χρονίας φυματιώσεως. (Recherche de la présence du bacille de Koch dans le muscle des bovins atteints de tuberculose chronique). Bul. Acad. Vét., T. XXXI, 1958, pp. 491-500.

Ἀπὸ τίνος χρόνου ἡ παρουσία βακίλλων τοῦ Koch ἐντὸς τῶν μυῶν βοοειδῶν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως ἀποτελεῖ ὡς γνωστὸν θέμα ἐρεῦνης, ἀλλὰ καὶ διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐρευνητῶν. Ὁ κ. Α. Κωνσταντινίδης ἐπιθυμῶν νὰ συμβάλῃ καὶ οὗτος εἰς τὴν διευκρίνισιν τοῦ ζητήματος τούτου, διεξήγαγε σημαντικὰς ἐρεῦνας εἰς τὸ Ἐργαστήριον ἐλέγχου τροφίμων τῆς Σχολῆς Alfort, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθη νὰ διαπιστώσῃ τὴν παρουσίαν βακίλλων τοῦ Koch ἐντὸς τῶν μυῶν βοοειδῶν προερχομένων ἐκ ζῶων πασχόντων ἐκ διαφόρων μορφῶν φυματιώσεως.

K.B.T.

PILLON P. : Ἡ καταπολέμησις τῆς Βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν εἰς τὴν Δανίαν. (La lutte contre la Brucellose bovine au Danemark). Récueil de Méd. Vétérinaire, 1958, T. CXXXIV, 391-394).

Ἡ καταπολέμησις τῆς Βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν εἰς τὴν Δανίαν συντελεῖται ἀπὸ τοῦ 1948 βάσει Νομοθεσίας, ἣτις συνετάγη συμφῶνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἐρεῦνης ἐπὶ τῆς καταπολεμήσεως τῆς νόσου εἰς 3.800 ἀγέλας τῆς νήσου Borwholm.

Τὰ ἀπηλλαγμένα Βρουκελλώσεως βοοειδῆ ἐγγράφονται εἰς εἰδικὸν Μητρώον, εἰς δὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας τούτων παρέχονται εὐκολίαι διὰ τὴν διάθεσιν καὶ ἐξαγωγήν τῶν ζωοκομικῶν προϊόντων των. Ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν θανατουμένων ζῶων παρέχεται ἐπιχορήγησις κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τῶν Συνεταιρικῶν ὀργανώσεων.

Τὰ λαμβανόμενα μέτρα συνίστανται εἰς τὸν ἀνὰ τρίμηνον ἔλεγχον ὄλων τῶν ἀγελῶν διὰ τῆς δακτυλιοειδοῦς δοκιμασίας τοῦ γάλακτος ἐκάστης ἐκτροφῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ Κρατικοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου. Ἐὰν ἡ δοκιμασία ἀποβῇ ἀρνητικὴ τετράκις συνεχῶς, ἐπαναλαμβάνεται μετὰ 2 ἕως 6 μῆνας, ὁπότε ἐὰν καὶ πάλιν ἀποβῇ ἀρνητικὴ δι' ὅλην τὴν ἀγέλην αὕτη ἐγγράφεται εἰς τὸ Μητρώον ὡς ὑγιής. Ἐὰν ἡ δοκιμασία ἀποβῇ θετικὴ, ὅλα τὰ ζῶα ἡλικίας μεγαλυτέρας τοῦ ἔτους, ὑποβάλλονται δις τοῦ ἔτους εἰς ἐξέτασιν διὰ τῶν μεθόδων ὀρροδιαγνωστι-

κῆς, ὁπότε, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιδρώντων θετικῶς εἶναι μικρὸς, ταῦτα διατίθεται τὸ ταχύτερον πρὸς σφαγὴν. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιδρώντων εἶναι μέγας καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ταχεῖα διάθεσις των, ταῦτα ἀπομονοῦνται εἰς χῶρον, ἔνθα λαμβάνονται αὐστηρὰ μέτρα ἀπολυμάνσεως, ἢ ἀπομονοῦνται ἐν ὑπαίθρῳ. Ἐὰν ἡ ἀγέλη εὐρεθῆ λίαν μεμολυσμένη καὶ παρατηροῦνται ἀθροαὶ ἐκτροώσεις, ἢ διάθεσις τῶν ἀντιδρώντων θετικῶς ἐνεργεῖται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὀξείας φάσεως τῆς λοιμώξεως. Εἰς τὰς προσβεβλημένας ἐκτροφάς ἐνεργεῖται ἐμβολιασμὸς τῶν μοσχίδων εἰς ἡλικίαν 6 μηνῶν καὶ ἄνω.

Ἡ λήψις τῶν ἀνωτέρω μέτρων συνετέλεσεν εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ ποσοστοῦ μολύνσεως τῶν ἀγελῶν ἀπὸ 33,2 % εἰς 1 % περίπου. Ἐκτοτε δὲ ὅλαι αἱ ἀγέλαι παρακολουθοῦνται διὰ τακτικῶν Κτηνιατρικῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ διὰ τῆς διενεργείας, ἀνὰ τρίμηνον, ἐξετάσεως διὰ τῆς δακτυλιοειδοῦς δοκιμασίας τοῦ γάλακτος· κατὰ κανόνα δὲ ὁ πλακοῦς τῶν ἀγελάδων, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἀποβάλλει ἐξ οἴασδῆποτε αἰτίας ὑποβάλλεται εἰς μικροβιολογικὴν ἐξέτασιν.

Ὁ συγγραφεὺς συμπεραίνει, ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς Δανίας ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἐκκρίζωσις τῆς βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν εἶναι δυνατὴ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἀρτίου προγράμματος καταπολεμήσεως στηριζομένου εἰς τὴν συνεργασίαν τῆς Διοικήσεως, τῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν παραγωγῶν Ἀπαραίτητος ὁμοῦς προϋπόθεσις διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς βρουκελλώσεως εἶναι ἡ ὑπαρξις ἀρτίου Κτηνιατρικοῦ δικτύου καὶ ἡ λειτουργία πλήρως ἐξοπλισμένου Ἐργαστηρίου Βρουκελλώσεων, διότι ἀπαιτεῖται ἡ λήψις μεγάλου ἀριθμοῦ δειγμάτων γάλακτος καὶ αἵματος ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις πολυαριθμῶν ἐργαστηριακῶν ἐξετάσεων.

Π.Α.Κ.

MEYKNECHT E., VAN DAM. B. : **Μερικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμοκρασίας τῆς παστεριώσεως.** (Quelques remarques sur l'influence de la temperature de pasteurisation de lait pasteurisé industriellement). C.R. XIVe C.I.L. Rome vol. I p. 545-553, 1956.

Οἱ συγγραφεῖς συγκρίνουν ὀργανοληπτικῶς μετὰ ἐπώασιν ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς 17,°5 τὴν ποιότητα διαφόρων δειγμάτων παστεριωμένου γάλακτος. Τὸ πρῶτον δεῖγμα γάλακτος παστεριωθέντος εἰς 73° δίδει ἀντίδρασιν ὑπεροξυδάσης θετικὴν, τὸ δεῦτερον δεῖγμα γάλακτος παστεριωθέντος εἰς 80° καὶ πλέον δίδει ἀντίδρασιν ὑπεροξυδάσης ἀρνητικὴν.

Ἐκ τῶν δύο δειγμάτων τὸ πρῶτον ἦτο καλλιτέρας συντηρήσεως καὶ ὑπερτεροῦσε ποιοτικῶς, ἐλεγχθέντων καὶ τῶν δύο διὰ τῆς μεθόδου τοῦ

κυανοῦ τοῦ μεθυλενίου (reductase test) : ὁμοίως ἔρουνήσαντες ὅλας τὰς μεθόδους τοῦ ἐλέγχου συντηρήσεως τῶν διαφόρων δειγμάτων, κατέληξιν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ παστερίωσις εἰς μετρίαν θερμοκρασίαν εἰς 73° καὶ διὰ τῆς ταχείας μεθόδου παστεριώσεως ἐπὶ 10''-15'' ὑπερτερεῖ κατὰ πολὺ τῆς παστεριώσεως εἰς εἰς 80°-85° ἐπὶ περισσότερον χρόνον, καθ' ὅτι ἡ συντήρησις τοῦ γάλακτος ἐντὸς τῶν φιαλῶν εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς γαλακτενίνης οὐσίας τοῦ γάλακτος ἐχούσης μικροβιοκτόνους ἰκανότητάς καὶ ἡ ὁποία καταστρέφεται εἰς ἀνωτέραν θερμοκρασίαν μὴ ἐμποδίζουσα οὕτω τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μικροβίων. Ἄλλη ἐξήγησις εἶναι ὅτι διὰ τῆς θερμοκρασίας τῶν 80° - 85° ὀρισμένοι βάκιλλοι ἰδίως σπορογόνοι (bacillus cereus) ἀναπτύσσονται εὐκολώτερον καὶ μολύνουν τὸ εἰς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν παστεριωθὲν γάλα διὰ τῆς βοήθειάς τὴν ὁποίαν προσφέρουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βακίλλων τοῦ γάλακτος.

A.Δ.Π.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

— Ὁ κτηνίατρος κ. Θεοφ. Ρώσσης διωρίσθη εἰς τὸ Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Βοιωτίας καὶ ἀπεσπασθῆ εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Ἀττικῆς.

— Ὁ κτηνίατρος κ. Θεοδ. Σακελλαρίδης, ἐπίκουρος Νομοκτηνιατρικοῦ Γραφείου Ἰωαννίνων καὶ Διευθυντὴς Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Ἰωαννίνων προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου.

— Ὁ κτηνίατρος - μικροβιολόγος κ. Παναγιώτης Καρβουνάρης, ἀπεσπασθῆ ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον Ἀθηνῶν.

— Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. φύλλον 54 (Τεῦχος Πρῶτον) 24-3-1957 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη Β.Δ. «περὶ τρόπου διενεργείας διαγωνισμοῦ πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων κτηνιατρικοῦ κλάδου Α' Κατηγορίας ἐπὶ 7φ βαθμῶν».

Β'. ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐναγόρευσις τοῦ καθηγητοῦ κ. M. Fincher εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ καθηγητὴς τῆς